

Rollerne er byttet om for kupmagerne og centralbankerne

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 27 oktober 2019

Helga Zepp LaRouche leverede en fascinerende vurdering af forandringerne, der fejrer hen over kloden, og den gunstige lejlighed til at disse ændringer har gjort det muligt at realisere et samarbejde, der indvarsler en ny æra med fred og udvikling. Blandt de processer, som hun fremhævede, er:

1. Betydningen af Barr-Durham-efterforskningen, der overgår til en strafferetlig efterforskning, som sætter spotlight på hele det britiske Obama-efterretningsapparat, alt imens den afslører bedrageriet bag rigsretssagsprocessen omkring "Ukraine-[telefonsamtalen]";
2. Accelerationen af finanskrisen og centralbankernes faktiske erkendelse af, at de ikke har andet valg end at fortsætte den samme fejlslagne politik, som skabte denne krise;
3. Urolighederne der breder sig imod den neoliberale nedskæringspolitik, som centralbankerne har beordret for at beskytte deres faldefærdige system;
4. Omstillingen undervejs i hele Mellemøsten som et resultat af Trumps beslutning om at samarbejde med Rusland om at afslutte de "evindelige krige";
5. Til trods for det fortsatte anti-kinesiske idioti, der udvises i vicepræsident Pences seneste tale, anerkendte selv han det positive potentiale for en amerikansk-kinesisk handelsaftale, eftersom det er hvad præsident Trump ønsker;

6. Topmødet mellem Rusland og en række afrikanske nationer, hvilket giver USA og Europa en vision for hvad der vil være muligt, hvis man dropper de imperialistiske grundsætninger.

Ignorer medierne, der forsøger at udføre 'public relations' for de kriminelle britiske imperialistiske netværk – bliv aktiv med Schiller Instituttet, da tiden er inde til at udbrede Lyndon LaRouches ideer og metoder.

Som altid, tak for at følge vores arbejde.

[Sejr i Syrien – indfør den Nye Silkevej](#)

Den 23. oktober (EIRNS) – Præsident Donald Trump henvendte sig i dag til nationen fra Det Hvide Hus om sejren i Syrien og hævdede, at dette ikke var en sejr over nogen anden nation, men en sejr for alle over terrorisme og over de koloniale "regimeskifte"-krige, som USA var blevet trukket ind i under Bush og Obama. Usagt, men kritisk vigtigt, er at den potentielle "taber" i processen er det døende, britiske imperium, og de i USA der har ageret som nyttige idioter for de britiske imperiale krige og geopolitiske farverevolutioner.

Dette er netop grunden til, at de britiske aktiver i USA er i en panisk fremfærd for at rejse en rigsretssag mod præsident Trump, på trods af at der ikke er begået nogen ulovligheder, eller endog et anstrøg af en forbrydelse. De er rasende over, at Trump turde udfordre den britiske politik for "permanent krigsførelse" – de stedfortrædende krige, der havde til formål at fastholde USA i en tilstand af konflikt med Rusland og Kina. Trump gjorde dette klart i dagens erklæring: "Som kandidat til præsidentembedet gjorde jeg det klart, at vi havde brug for en ny tilgang til amerikansk udenrigspolitik, som ikke ledes af ideologi, men af erfaring, historie og en realistisk forståelse af verden." Han sagde det åbenlyse – at hele Mellemøsten "er mindre trygt, mindre stabilt og mindre sikkert end før disse konflikter begyndte," og at de, der kræver mere krig, er de samme mennesker der skabte rodet i Mellemøsten i første omgang med krigen mod Irak og Libyen.

Mens hystaderne i Kongressen og medierne skråler op om at Trump "kapitulerede" til Rusland, er det tydeligt, at Trump koordinerede tiltaget med Tyrkiet og med Rusland, for at give Syrien sin suverænitet tilbage, omend der stadigvæk er nogle bump på vejen.

Kupmagerne mod Trump er lige så bange for, at når den hastigt voksende boble i det finansielle system eksploderer, som den må, vil Trump ty til de økonomiske ideer fra Lyndon LaRouche: den presserende nødvendighed for at sætte det bankerotte vestlige banksystem under en konkursbehandling efter modellen fra F.D. Roosevelts Glass/Steagall-bankopdeling; genoprette hamiltonisk "øremærket kredit" til industri, landbrug, sundhed og uddannelse af befolkningen; og rykke grænserne for menneskelig viden, der fokuserer på rumforskning og udviklingen af fusionsenergi. En sådan bestræbelse kræver internationalt samarbejde, især med Rusland og Kina, som Trump gentagne gange har insisteret på, at han vil opnå under sit præsidentskab. Det var årsagen til svindelnummeret med "Russiagate, og grunden til det massive McCarthyiske hysteri rettet mod alt hvad Kina foretager sig.

Faktisk beror spørgsmålet der vil afgøre, om Trumps bestræbelser på at løse moradset i Mellemøsten kan opretholdes, på Den Nye Silkevej – hvor hurtigt kan de nye internationale forbindelser, der smedes af præsident Trump, bringe Kinas Bælte og Vej ind i regionen, helst med fuldt samarbejde mellem Kina, Rusland, Indien, USA og andre. Som Lyndon LaRouche sagde efter Oslo-aftalerne i 1993, som gav håb om fred mellem Israel og Palæstina: "Få traktorerne til at køre med det samme." Genopbygning og udvikling er forudsætningerne for bæredygtig fred, og resterne af det faldefærdige britiske imperium, vil gøre alt for at stoppe denne udvikling, som de gjorde det ved at undergrave Oslo-aftalerne.

Et stort skridt fremad finder også sted i Afrika, hvor 44 præsidenter og premierministre fra Afrika deltager i det første topmøde i Rusland-Afrika Økonomisk Forum i Sochi i dag og i morgen. Over 60 nationer og 3.000 deltagere overværede åbningstalerne af Vladimir Putin og den egyptiske præsident Abdel Fattah el-Sisi, den nuværende formand for Den Afrikanske Union. Putin, der er forpligtet til at "lyse Afrika op" med fredelige aftaler om atomkraft over hele kontinentet, lovede også en fordobling af handelen, en fordobling af den russiske fødevarereksport og andet industrielt og militært samarbejde.

Dette er det "Nye Paradigme", der hurtigt opstår rundt om i verden, imod ønskerne fra de anti-vækst "grønne", der er finansieret af City of London og Wall Street, imod krigsmagerne, imod geopolitikerne af enhver kaliber. Farerne er store, men potentialet for en verden og et univers, der er egnet til menneskehedens værdighed, har aldrig været større, hvis folk med god vilje

vælger at handle.

Baggrundsvideoer:

[Projekt Fønix:](#)

[Genopbygning af Syrien –
Aleppo: Den evige stad](#)

I denne videofremleggelse gennemgår vi et forslag til genopbygningen af Syrien, ved navn Projekt Fønix, og som fokuserer på, hvordan Syrien, der har en ideel placering ved korsvejen, hvor tre kontinenter mødes, kan få gavn af at blive opkoblet til Den Nye Silkevej og den fremvoksende Verdenslandbro. Denne video blev optaget til Schiller Instituttets Internationale konference i Berlin, Tyskland, 25.-26. juni, 2016: »En fælles fremtid for menneskeheden, og en renæssancekultur for klassiske kulturer«

[Se videoen her.](#)

Se også: [Projekt Fønix – diskussionspunkter for en genopbygning af Syrien.](#)

Se også: [En fredsplan for Sydvestasien, af Helga Zepp-LaRouche.](#) EIR-
Pressemeddelelse i anledning af udgivelsen af den arabiske version af rapporten "Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen".

Se også: [Playlist: The World Land-Bridge & Global Development](#)

Et faseskifte ryster Verden – nu er det LaRouche-tid

Den 1. oktober (EIRNS) –Den 1. oktober markerer 70-årsdagen for oprettelsen af Folkerepublikken Kina. Beijing var scenen for en ekstraordinær festligholdelse med over en million mennesker til stede for at ære den mest spektakulære transformation af en nation i historien. Enkle statistikker viser transformationen – mellem 1949 og i dag er den forventede levealder steget fra 35 til 77 år, spædbørnsdødeligheden faldet fra næsten 250 pr. 1000 – en fjerdedel af alle fødte – til mindre end 10, og analfabetismen er faldet fra 80% til under 1% , hos alle undtagen de ældre.

Og alligevel ignorerer det vestlige etablisement denne forbløffende præstation for i stedet vidt og bredt at 'broadcaste' den voldelige farverevolution, som de selv har finansieret og sat i gang i Hong Kong. I dag satte pøbelen ild til, lukkede ned for og skamferede flere undergrundsstationer og regeringsbygninger, kastede Molotov-cocktails mod politiet og "lykkedes" til sidst med at få "blod på skjorten", som de ønskede, da en maskeret ung, der svingede et jernrør mod en politimand, blev skudt, og befinder sig i kritisk stand i skrivende stund. Hensigten er et regimeskifte i Beijing, idet man prøver at sælge løgnen om et umenneskeligt diktatur, der undertrykker sit folk.

Amerikanere, der falder for denne linje i pressen, må reflektere over det faktum, at de samme mennesker, fra både det neokonservative-"højre" og neoliberale "venstre", der driver denne regimeskifte-operation mod Kina under det falske råb om "demokrati", er nøjagtigt de samme mennesker, der kører regimeskifte-operationen mod De Forenede Stater, og hektisk forsøger at få præsident Donald Trump fjernet fra embedet, før det forestående økonomiske sammenbrud rammer det vestlige finansielle system. Begge operationer drives fra London. De liberale medier, der falbyder løgnene bag rigsretssagen mod præsident Trump, priste i dag åbent den krigsførende John Bolton for hans angreb på Trump for ikke at starte en krig mod Nordkorea, snarere end at forhandle om en fredelig afvikling af atomvåbnene. Sandelig nogle underlige sengekammerater, men ingen overraskelse for dem, der forstår det britiske imperiums 'gang-counter-gang'-metodik, som længe har været udstillet på EIR's sider.

Det amerikanske folk lugter denne lunte. En faseændring fejer gennem den amerikanske psyke, en forandring, som LaRouche-organisatørerne genkender og

mobiliserer over hele landet. Processen med rigsretssag er en panikindsats for at forhindre Trump og hans justitsminister William Barr i at afsløre det forræderiske kupforsøg, der ledes af Obama-administrationen og dets korrupte efterretningsteam, dirigeret af Christopher Steele og hans overordnede i Storbritanniens MI6 og GCHQ (General Communication Head Quarter er den britiske pendant til NSA i USA, red.). Mandag aften identificerede senator Lindsey Graham denne britiske fjende – "Hvis man er bekymret over, at udenlandske mennesker er involveret i vores valg," sagde Graham, "burde man bekymre sig om, at Christopher Steele er ansat af det Demokratiske Parti."

Det amerikanske folk vil heller ikke købe den idé, der tilbydes af den patetiske Greta Thunberg og hendes økofascistiske sponsorer. Hvad de muligvis ikke forstår helt så godt, er, at dette klimahysteri drives af City of London og deres agenter på Wall Street. I dag oprettede Bank for International Settlements (BIS), centralbankernes centralbank', et 'initiativ for grønne obligationer' for at facilitere "forgrønnelsen af finanssystemet", der er sat i gang under ledelse af chefen for Bank of England Mark Carney. Basis for "risikostyring" under denne monstrøse ordning er ikke levedygtigheden af et industri- eller landbrugsprojekt, men hvor meget CO2 der genereres af investeringen. Med andre ord skal investeringer i stort set ethvert moderne industri eller landbrugsprojekt således straffes, – at de helt skæres væk.

Trump har forpligtet sig til internationalt samarbejde i regi af Månen-Mars missionen. Ligesom Kina, Rusland, Indien og de fleste af udviklingslandene har han ikke til hensigt at begå økonomisk selvmord ved at bremse udvikling af fossilt brændstof. I denne uge sendte han chefen for Det Hvide Hus' Kontor for 'National Drug Control Policy' til Kina, hvor de to nationer blev enige om at et tæt samarbejde om at bekæmpe fentanyl-krisen og anden narkotikahandel. Denne form for internationalt samarbejde, der er baseret på ægte videnskab, reelle fremskridt og befolkningens reelle fysiske og mentale sundhed, er faktisk midlerne til at besejre det britiske imperiums planer om folkedrab. Imperiet er bange for at Trump – når boblen brister, hvilket er nært forestående – vil vedtage det fulde LaRouche-program for at gendanne et system efter Hamiltons principper og forene verden i ånden af 'Den Nye Silkevej'. Vi må sikre os, at deres frygt går i opfyldelse.

Helga Zepp-LaRouches tale i Xi'an

Kina:

Hvordan man kan hjælpe Vesten med at forstå Bælte og Vejinitiativet bedre (på dansk)

Af Helga Zepp LaRouche:

Under det europæisk-asiatiske økonomiske forum i den kinesiske by Xi'an holdt Helga Zepp-LaRouche følgende foredrag. De indskudte overskrifter er tilføjede af redaktionen.

For de fleste kinesere er det meget vanskeligt at forstå, hvorfor så mange af Vestens institutioner reagerer så negativt på BRI (Bælte- og Vej-initiativet), og hvorfor der her i den sidste tid oppiskes en antikinesisk stemning, og at for eksempel kinesiske videnskabsmænd og 450.000 studerende i USA sættes under mistanke for at være spioner, hvad der minder om de værste dage under McCarthy-æraen. I Europa rejser nogle sikkerhedsmyndigheder lignende beskyldninger. For den kinesiske befolkning oplever BRI's virkelighed ud fra et helt andet perspektiv.

For folk i Kina udgør de sidste 40 års erfaringer med reform- og åbningspolitikken siden Deng Xiaoping en ufattelig succeshistorie. Fra et relativt fattigt udviklingsland – jeg har selv oplevet det i 1971, da jeg var i Kina for første gang – har Kina udviklet sig til den næststørste, ja i mange henseender endda til den største økonomiske nation i verden. 800 millioner mennesker blev løftet ud af fattigdommen; der har udviklet sig en middelstand på 300 millioner og derudover 600 millioner med en god levestandard. Moderniseringstempoet er uden fortilfælde i verden, sådan som det for eksempel kommer til udtryk i et hurtigtogsnet på allerede 30.000 kilometer, som snart har forbundet alle de store byer med hinanden.

Siden præsident Xi Jinping i september 2013 i Kasakhstan satte Den nye Silkevej på dagsordenen, har Kina tilbudt alle andre stater et samarbejde med den kinesiske succesmodel. I løbet af de kun 6 år, der er gået, har BRI oplevet en utrolig genklang; mere end 130 nationer og mere end 30 store internationale organisationer samarbejder med BRI. Det største infrastrukturprojekt i menneskehedens historie har påbegyndt seks store korridorer, bygget

jernbanelinjer, udbygget havne, opført industriparker og videnskabsbyer og tilbyder for første gang udviklingslandene en mulighed for at overvinde deres fattigdom og underudvikling.

Her var BRI fra begyndelsen af åbent for alle denne verdens stater. Præsident Xi Jinping har ikke blot udtrykkeligt tilbudt USA og Europa samarbejde, men i utallige taler givet udtryk for, at han foreslår en helt ny model for internationalt samarbejde mellem nationerne, et "shared community for the future of mankind", et skæbnefællesskab for den samlede menneskehed. Og dermed har han foreslået en helt ny form for samarbejde, der overvinder geopolitikken og erstatter den med et harmonisk system for fælles udvikling til alles gensidige fordel. I denne henseende udgør BRI den absolut nødvendige økonomiske basis for en fredsorden for det 21. århundrede.

Medens Den nye Silkevej i mange lande i Asien, Afrika og Latinamerika og selv i Europa hilses som en storslået vision, som et koncept for fred gennem udvikling, sådan som pave Paul den 6. formulerede det i sin encyklika *Populorum Progressio* – "Om alle folks udvikling" fra 1967, så betegner de tidligere omtalte institutioner denne politik fra Kinas side som "konkurrence mellem systemerne".

Mange kinesere forstår ikke, hvordan det er kommet til denne heftige reaktion, født af geopolitiske motiver, og også i Vesten har en vis tilvænnning gjort sig gældende over for de forandringer, som i løbet af de sidste næsten 50 år har ændret den politiske orientering og de politiske værdier.

Det afgørende punkt er, at der i Vesten har fundet et paradigmeskift sted siden 1971, der har ført i den præcist modsatte retning af den vej, som Kina er slået ind på.

Da præsident Nixon den 15. august 1971 ophævede Bretton-Woods-systemet og dermed de faste vekselkurser og dollarens guldstandard, lagde han grunden til en tiltagende opgivelse af en politik orienteret mod den fysiske økonomi og i stedet hen imod en politik, rettet mod de finansielle interesser og i stadig stigende grad mod den størst mulige profit.

Denne tendens forstærkedes ved ophævelsen af Glass-Steagall-loven om bankadskillelse i 1999 og af den efterfølgende fuldstændige deregulering af finansmarkederne, hvilket førte til gentagne dannelser af spekulationsbobler og til sidst til bankkrakket i 2008. Og da centralbankerne absolut ikke har ændret spor ved årsagerne til dette krak, men tværtimod har befordret den spekulative kasinoøkonomi gennem fortsat "quantitative easing", nulrenter og nu endda negative renter, så står det transatlantiske finanssystem nu foran muligheden

for et langt mere dramatisk sammenbrud end for elleve år siden.

Den amerikanske økonom Lyndon LaRouche, min nyligt afdøde ægteemand, advarede i august 1971 om, at en fortsættelse af den monetaristiske politik, som Nixon slog ind på, ville medføre fare for en ny depression og en ny form for fascisme, dersom den ikke erstattedes af en ny økonomisk verdensorden. LaRouche gik også op imod Romklubbens malthusianistisk motiverede påstand fra 1972 om, at nu var "grænserne for vækst" nået – en vranglære, som hele den økologiske bevægelse lige indtil nu er opbygget på, og som har ført til en "forgrønnelse" af en stor del af de vestlige partier. LaRouche svarede herpå med sin bog: "Der er ingen grænser for vækst", hvor han fremhæver den menneskelige kreativitets rolle som drivkraft for videnskabelige og teknologiske fremskridt, der definerer, hvad der er ressourcer.

Han advarede også dengang om, at det værdiskift, der fulgte med denne nyliberale økonomiske politik, ville medføre en sex-, rock- og narkokultur, som ville ødelægge befolkningens intellektuelle evner og dermed ikke blot frembringe en kulturel krise, men også ødelægge samfundets økonomiske produktivitet. Desværre befinder vi os i dag lige netop på dette punkt.

Kina går den modsatte vej

Kina slog i 1978 ind på den stik modsatte vej. Det erstattede Firebandens teknologifjendtlige politik med en dirigistisk og udviklingsrettet politik, finansieret af statslige kreditter.

Det, man ikke forstår i Vesten, er den kendsgerning, at den kinesiske økonomiske model i sine grundtræk er identisk med det amerikanske system, sådan som det udvikledes af den unge amerikanske republiks finansminister, Alexander Hamilton, med dets ide om en nationalbank og statsstyret kreditskabelse. Denne ide videreudvikledes af den tyske økonom Friedrich List, der er meget berømt i Kina, og udgjorde grundlaget for Lincolns økonomiske rådgiver Henry C. Carey, og påvirkede den økonomiske tankegang i Roosevelts Reconstruction Finance Corporation, hvormed han førte USA ud af 30-ernes depression. Reconstruction Finance Corporation var også forbilledet for Kreditanstalt für Wiederaufbau, hvormed Tyskland organiserede genopbygningen efter den anden verdenskrig og det tyske økonomiske mirakel.

Kina foretager sig altså nu om dage det, der udgjorde grundlaget for USA's og Tysklands økonomiske succes, før de vendte sig fra denne politik og erstattede den med den nyliberale model, hvis "succes" i dag for eksempel kan iagttages hos den største derivathandler i verden: Deutsche Bank.

Den konfucianske traditions betydning

Et ekstremt vigtigt aspekt af BRI's succes, der kun forstås utilstrækkeligt i Vesten og efter min opfattelse ikke understreges klart nok, er det kinesiske samfunds togethalvt tusind år gamle konfucianske tradition, der kun afbrødes i de ti år under kulturrevolutionen. I Kina spiller det almene vel takket være denne tradition en større rolle end individet, der i Vesten efter Renæssancen opnåede en større betydning, der dog med det liberale værdiskift så at sige har revet sig fuldstændigt løst og har udartet sig til "alt er tilladt".

Den konfucianske tradition indebærer også, at udviklingen af den moralske karakter udgør det højeste mål for opdragelsen, hvilket udtrykkes ved begrebet "junzi", der nogenlunde svarer til Schillers begreb "den skønne sjæl". Det har derfor for mere end tusinde år været anset for selvindlysende i Kina, at hensynet til den offentlige moral og bekæmpelsen af slette egenskaber i befolkningen udgør forudsætningen for et højtudviklet samfund.

I Vesten går forestillingen om nødvendigheden af en moralsk forbedring fuldstændigt imod tidsånden siden afskaffelsen af det humboldtske opdragelsesideal, hvis midtpunkt ligeledes var den "skønne karakter". Det er altså i det højeste ud fra det udartede liberale systems standpunkt, at nogen kan betegne Kina som et "autoritært system", ikke set ud fra den kinesiske kulturhistories synspunkt.

Den, der vil forstå Xi Jinpings hensigter, må tage hensyn til hans svar på et spørgsmål fra otte professorer fra Det centrale Akademi for de Skønne Kunster (CAFA) for godt et år siden, hvor han understreger den æstetiske opdragelses overordentlige betydning for den kinesiske ungdoms åndelige udvikling. Den æstetiske opdragelse bør spille en afgørende rolle for den skønnes ånds udvikling, den bør fylde de studerende med kærlighed og fremme skabelsen af store kunstværker.

Allerede Konfucius tillagde beskæftigelsen med poesi og god musik en afgørende rolle ved menneskets æstetiske opdragelse, men en absolut nøgle til forståelsen af Xi Jinpings vision, ikke blot om "den kinesiske drøm", men om hele den samlede menneskeheds harmoniske udvikling er den lærde, der har skabt det moderne uddannelsessystem: den første undervisningsminister i Den Provisoriske Republik Kina, Cai Yuanpei. Cai stødte under sine rejser på jagt efter det bedste daværende uddannelsessystem til sidst i Leipzig på Baumgartens og Schillers æstetiske skrifter og blev gennem filosofihistorikeren Wilhelm Windelband opmærksom på Wilhelm von Humboldts dannelsesopfattelse. Han blev fuldstændigt begejstret over slægtskabet mellem Schillers begreb om den

æstetiske opdragelse og den konfucianske morallære og indså, at Schiller havde præget den tyske klassiske ånd med "stor klarhed".

Cai anvendte disse ideer til at modernisere det kinesiske uddannelsessystem og skabte det nye begreb "meiju" for den æstetiske opdragelse. Dermed blev den allerede hos Konfucius eksisterende ide om, at karakteren kan forædles ved fordybelse i den store klassiske kunst, forstærket, ved at der på denne måde kan bygges en bro mellem den sanselige verden og fornuften. I en artikel fra 1919 formulerede Cai tanker, der også i dag kan bygge en bro for Vestens problemer:

"Jeg tror, at roden til vort lands problemer ligger i kortsynetheden hos rigtig mange mennesker, der vil have hurtig succes eller hurtige penge uden nogen højere moralsk tankegang. Den eneste medicin er den æstetiske opdragelse."

Menneskehedens fælles fremtid

Det falder mange mennesker i Vesten svært at tro, at Kina kan mene det alvorligt med sin ide om et win-win-samarbejde, fordi de på grund af det netop beskrevne paradigmeskift har vænnet sig for meget til, at alle menneskelige interaktioner må være et nulsumsspil. Men vi bør her i Vesten minde os om, at det var Den vestfalske Fred – der afsluttede 150 års religionskrige – der etablerede det princip, at en varig fredsordning må tage hensyn til naboens interesse. Den vestfalske Fred begrundede den internationale folkeret og lagde grunden for FN-pagten. Det er Vesten, ikke Kina, der med begreber som "beskyttelsesansvar" (right to protect), såkaldt humanitære krigsindgreb og regimeskift gennem farverevolutioner, sådan som vi lige nu oplever det i Hongkong, har fjernet sig fra de fastlagte principper såsom den absolutte respekt for alle staters suverænitæt.

Xi Jinpings vision om "en fælles fremtid for menneskeheden" svarer til den konfucianske tanke om alles harmoniske udvikling, en tradition, som også Cai Yuanpei har bidraget til med vigtige tanker. Han udkastede drømmen om "et stort fællesskab for hele verden" (datong shijie), der var harmonisk og uden hære og krige, og som kunne opnås ved dialog mellem kulturerne. Han sammenlignede en kulturs optagelse af andre kulturer med åndedrættet, med menneskelegemets indtagelse af mad og drikke, uden hvilket mennesket ikke kan leve. Er kikk på historien viser, at al højere udvikling hos menneskeheden altid har fundet sted gennem en udveksling med andre kulturer.

Det er betegnende, at der i Vesten så godt som ikke findes nogle egentlige analytikere eller politikere, der i nævneværdig grad er gået ind på Xi Jinpings ide om "menneskehedens skæbnellesskab". Hvis det overhovedet er sket, så

nævnes det kun i en bisætning, som om det ikke lønner sig at se andet i det end kommunistisk propaganda og en forkyndelse af Kinas hensigt om at spille en førende rolle på verdensscenen i fremtiden. Men det, som Xi sagde på Det kommunistiske Partis 19. kongres, var, at menneskene i Kina inden 2050, altså omtrent på 100-årsdagen for grundlæggelsen af Det kommunistiske Parti, skulle have demokrati, menneskerettigheder, en udviklet kultur og et lykkeligt liv. Og ikke blot kineserne, men alle folkeslag på denne planet.

Og dermed er det spørgsmål rejst – og besvaret positivt – der egentlig med tanke på alle de kaotiske forhold på vor planet burde beskæftige alle filosoffer, videnskabsmænd og statsmænd og –kvinder: Kan menneskeslægten give sig selv en orden, der garanterer dens overlevelse på langt sigt, og som svarer til menneskets særlige værd som kreativ art? Xis koncept for et fremtidigt fællesskab fremstiller meget klart den ide, at ideen om den fælles menneskehed har fortrinsret, og at de nationale interesser først derefter defineres i overensstemmelse hermed.

For at kunne følge diskussionen på dette plan om, hvordan denne nye orden, den "reformerede internationale ledelse" skal se ud, må vi i Vesten vende tilbage til netop de humanistiske traditioner, som vort liberale system har skubbet til side. Tilsvarende ideer finder vi hos Nicolaus von Kues, der kun anså en fuld udvikling af Makrokosmos mulig gennem en harmonisk udvikling af alle mikrokosmosser. Eller i Gottfried Leibniz's ide om en præstabiliseret harmoni i universet, hvor en højere orden er mulig, fordi frihedsgraderne øges gennem en højere udvikling, hvorfor vi lever i den bedste af alle verdener. Eller i Friedrich Schillers ide om, at der ikke behøver at gives nogen modsætning mellem verdensborgeren og patriotten, fordi de begge orienterer sig mod menneskehedens fælles bedste.

Slutbemærkning

Kina må hjælpe Vesten med at forstå ideen med Den nye Silkevej. Kina bør ikke reagere defensivt på de antikinesiske angreb, men bør så meget som muligt og selvbevidst fremhæve sin egen histories glansperioder, vigtigheden af den konfucianske morallære, det særlige ved den kinesiske digtekunst, skønheden i skriftmaleriet. Og Kina bør udfordre Vesten til selv at genoplive renæssancens humanistiske traditioner: Dante, Petrarca og Brunelleschi; den klassiske kultur hos Bach, Beethoven og Schiller og de republikanske traditioner i politikken. Kun hvis Vesten oplever en gennemgribende "foryngelse" og genopliver ideerne hos Alexander Hamilton, Friedrich List og Henry C. Carey, kan problemet løses.

Leibniz var ganske begejstret for Kina, og han forsøgte at få så meget som

muligt at vide om landet fra de jesuitiske missionærer. Han var fascineret af, at kejser Kangxi var kommet frem til de samme matematiske slutninger som han selv, og sluttede deraf, at der eksisterer universelle principper, der er tilgængelige for alle mennesker og kulturer. Han anså endda kineserne for moralsk overlegne og skrev:

"I alle tilfælde forekommer vor nuværende situation i betragtning af det umådeholdne moralske forhold mig at være således, at det næsten forekommer nødvendigt, at man sender missionærer fra Kina til os for at lære os en naturlig teologisk anvendelse og praksis..."

Jeg tror derfor, at hvis en vis mand valgtes til dommer, ikke over nogle gudinders skønhed, men over folkeslagernes fortræffelighed, så ville han skænke det gyldne æble til kineserne..."

Den tyske middelstand, de små og mellemstore foretagender og byer som Genova, Wien, Zürich, Duisburg og Hamborg og mange andre har for længst dannet sig et begreb om de muligheder, der ikke blot ligger i en udbygning af de bilaterale forhold, men især i en udbygning af samarbejdet med den tredje verden som for eksempel industrialiseringen af Afrika og Sydvestasien.

Den begejstring, der giver sig til kende i det internationale samarbejde om rumfart, ESA's samarbejde med de kinesiske rumfartsprojekter, ideen om internationalt samarbejde på den fremtidige kinesiske rumstation, opbygningen af en international månelandsby og planen om at gøre Mars beboeligt, understreger, at Xi Jinpings vision om et fremtidigt skæbnefællesskab for menneskeheden er rykket på nært hold.

Behovet for at redefinere "bæredygtig udvikling" som "vedvarende udvikling".
Bælte- og Vejinitiativet og

[Apolloprogrammet som inspirationskilder](#)

Følgende artikel af Hussein Askary og Jason Ross bliver omdelt inden og under FN's generalforsamling, som åbner den 17. september i New York .

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

[International opfordring til ungdommen: Fornuftens tidsalder er ude blandt stjernerne.](#)

Del gerne det nedenstående flyveblad ud til unge mennesker:

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Der er virkelig gode nyheder: Mennesket er et fornuftsvæsen og derfor ubegrænset med hensyn til intellektuel og moralsk perfektion! Vi kan gøre noget, som hverken æsler eller aber er i stand til: Vi kan, ubegrænset, opdage nye videnskabelige principper for det univers, hvori vi lever! Og disse kvalitative opdagelser betyder, at vi i modsætning til æsler og aber, konstant kan omdefinere hvad ressourcer er, og derfor gøre dem ubegrænsede, og at vi kan fortsætte med at forbedre menneskehedens levebrød!

Vi oplever enestående, fascinerende videnskabelige revolutioner: Kineserne udforsker bagsiden af Månen med deres Chang'e-Måne-missioner, hvor de planlægger minedrift af helium-3 som brændstof til den kommende fusionsøkonomi på Jorden, og næste år vil en mission til Mars undersøge betingelserne for terraformning (processen med at modificere en planet, måne eller andet himmellegeme til beboelige forhold, *red.*) af den røde planet. Med deres Chandrayaan-2-mission til sydpolen af Månen, vil inderne udforske isen i kraterne, som altid er i skyggen, og dermed er en af de vigtigste forudsætninger for livet på Månen. Det Europæiske Rumagentur (ESA) arbejder på konkrete planer for internationalt

samarbejde om en permanent landsby på Månen! USA bygger med sit Artemis-program videre på Kennedys Apollo-program, og Rusland, USA, og Kina ser alle atomdrevne rumskibe som det rigtige valg til fremtidige flyvninger til Mars og videre ud i det ydre rum!

Det fantastiske ved at rejse i rummet er at det beviser, at vi ikke lever i et lukket system med begrænsede råvarer, og hvor de morderiske synspunkter af Thomas Malthus, Julian Huxley, Bertrand Russell og prins Philip ville være korrekte, men at vi tværtimod lever i et anti-entropisk univers. Rumrejser er det ubestridelige bevis på, at universet er "adlyder" en fyldestgørende hypotese om det menneskelige sind, og at der derfor er absolut sammenhæng mellem de immaterielle ideer produceret af fornuften og de fysiske love i dette univers, og at disse ideer danner spidsen for universets anti-entropiske dynamik.

Der har fornyelig været banebrydende beviser: omkring 100 år efter Einsteins teser om eksistensen af gravitationsbølger og sorte huller, er forandringer i rumtid nu blevet bevist, og kort tid derefter er der, ved hjælp af otte radioteleskoper fordelt over hele verden, blevet frembragt billeder af et område omkring et sort hul, hvis masse er 6,5 milliarder gange større end Solens, og som ligger i centrum af M87-galaksen, 55 millioner lysår væk. Der er stadig så meget at opdage i vores univers, hvor der ifølge Hubble-teleskopet findes mindst to billioner galakser! Rumforskningen åbner for en dybere indsigt i hvordan universets love fungerer, og hvilken rolle vi mennesker spiller i det!

Dette er den livsbekræftende kulturelle optimisme, der følger med ideen om menneskeheden som en rumfarende art, i fuldstændig modsætning til den konstruerede dommedagsatmosfære, som spredes af apostlene for den kommende apokalypse – såsom prins Charles og kapitalfondenes forsidepige, Greta Thunberg. Bag hysteriet om Greta står ganske nederdrægtige interesser: Det transatlantiske finanssystem står over for et endnu større krak end i 2008, og finansielle hajer og græshopper i City of London og Wall Street forsøger med en sidste stor handel at styre så mange investeringer ind i "grøn" teknologi som muligt, inden den systemiske krise rammer.

Et nærmere kig på sponsorerne af Gretas ekstremt ambitiøse og velfinansierede dagsorden samt 'Extinction Rebellion' (XR) og 'Fridays

For Future' (F4F) afslører, at disse bevægelser finansieres af de rigeste mennesker på Jorden, inklusive Bill Gates, Warren Buffett, George Soros og Ted Turner. Faktum er, at de, der nyder godt af klimahysteriet og 'the Green New Deal', er banker og hedgefonde.

Målgruppen for denne hidtil usete manipulation er Jer, børn og teenagere i denne verden! Burde det ikke få dig til at stoppe op og tænke, når dine påståede "oprørere" understøttes af hele spektret af mainstream medier og hele det liberale etablissement? Og dog er den afskyelige idé, at manipulation af et paradigmeskifte for et helt samfund må begynde med indoktrinering af børn ikke noget nyt. Allerede i 1951 skrev Lord Bertrand Russell i sin artikel "The Impact of Science on Society" (Videnskabens indflydelse på Samfundet):

"Jeg mener, at det emne der vil være af største politiske betydning er massepsykologi... Dets betydning er blevet enormt forøget med væksten i moderne propagandametoder... Man kan håbe, at det med tiden vil være muligt at overbevise enhver om hvad som helst, hvis man kan fange patienten ung, og staten leverer penge og udstyr. Fremtidens socialpsykologer vil have et antal klasser af skolebørn, som de vil afprøve forskellige metoder på til at frembringe en urokkelig overbevisning om, at sne er sort. ...der kan ikke gøres meget, medmindre indoktrineringen begynder før tiårs-alderen."

Formålet med den apokalyptiske skræmmekampagne af folk som Alexandria Ocasio-Cortez ("Vi har kun 12 år tilbage!") eller prins Charles, overhoved for det britiske statssamfund, Commonwealth, ("Vi har kun 18 måneder tilbage! "), er at fremkalde en radikal ændring i menneskeheds livsstil. Alt hvad vi har forstået ved fremskridt i løbet af de sidste 250 år burde opgives, og vi burde vende tilbage til det teknologiske niveau, der eksisterede før den industrielle revolution. Men dette betyder også, at antallet af mennesker, der kan opretholde livet på dette niveau vil falde til omkring en milliard eller mindre.

Det vil betyde, at udviklingslandene ikke nogensinde ville have udsigt til at undslippe fattigdom, sult, epidemier og forkortet levetid; det ville være et folkedrab på et ufatteligt stort antal mennesker! Hvis "klimaforsker" Mojib Latifat mener, at den vestlige livsstil ikke kan overføres til alle mennesker i verden, og hvis Barack Obama raser over, at mange unge mennesker i Afrika ønsker at have en bil, aircondition og et stort hus, er det den umenneskelige arrogance fra medlemmer den privilegerede overklasse der ligger bag. Det er netop dette synspunkt fra de koloniale herskere, der er ansvarlig for det faktum, at Afrika og meget af Latinamerika stadig er underudviklet, og at mange hundreder af millioner af mennesker er døde unødigt tidligt.

For udviklingslandene er pseudo-religionen med menneskeskabte klimaændringer ensbetydende med folkedrab, men for sjælen hos verdens unge mennesker er den kulturelle pessimisme som den fremkalder en gift, der ødelægger troen på menneskelig kreativitet. Når alt bliver til et problem og pludselig er forbundet med skyldfølelser – spisning af kød eller spisning i det hele taget, bilkørsel,

flyvning opvarmning af hjemmet, tøj og faktisk selve livet – så ødelægger det enhver entusiasme for opdagelse, enhver entusiasme for det der er smukt, og alt håb for fremtiden. Og hvis hvert menneske betragtes som blot endnu en parasit, der ødelægger miljøet, kommer ganske mange frem til de samme misantropiske konklusioner som gerningsmændene bag masseskyderierne i Christchurch og El Paso, der i deres 'manifeste' angav miljømæssige årsager til deres handlinger.

Omvendt er de videnskabelige og teknologiske fremskridt forbundet med rumrejser nøglen til at overvinde alle tilsyneladende begrænsninger af vores nuværende eksistens på Jorden. 'Terraformning' – oprettelsen af menneskelige forhold – bliver således mulig, ikke kun på Månen og Mars, men også her på Jorden, og i fremtiden på mange himmellegemer i vores solsystem og muligvis hinsides.

I sin bog "Anthropology of Astronautics", skriver den tysk-amerikanske rumpionerer Krafft Ehrlicke:

"Begrebet om rumrejser har en enorm indvirkning, fordi det udfordrer mennesket på praktisk talt alle fronter af dets fysiske og åndelige eksistens. Ideen om at rejse til andre himmellegemer afspejler i den højeste grad uafhængighed og smidighed af det menneskelige sind. Det giver menneskets tekniske og videnskabelige bestræbelser den højeste værdighed. Først og fremmest berører det filosofien om selve den menneskelige eksistens. Som resultat heraf ignorerer begrebet om rumrejser nationale grænser, afviser at anerkende forskelle af historisk eller etnologisk oprindelse, og trænger helt ind i karakteren af såvel den ene som den anden sociologiske eller politiske trosbekendelse."

I dag har vi brug for dette kulturelt optimistiske billede af mennesket og den lidenskabelige kærlighed til menneskeheden forbundet med det, som den eneste hidtil kendte kreative art! Det faktum at vi kan vove os ud i rummet betyder, at vi kan overvinde den snæversynede, jordbundne tankegang. "Derude, blandt stjernerne, ligger menneskeheden indtræden i den lange ventede fornuftens tidsalder, når vores art omsider kaster de kulturelle rester af dyrelivet af os", som Lyndon LaRouche udtrykte det. Det er et utroligt privilegium at være ung nu, at række ud efter stjernerne og hjælpe med at forme en epoke for menneskeheden, hvor vi for første gang i historien kan slippe vores arts ubegrænsede potentiale løs!

Schiller Instituttet afholder seminar om "BVI's rolle for fred og stabilitet i Vestasien og Afrika"

Den 2. september (EIRNS) – Den 29. august var Schiller Instituttet vært for et seminar på højt niveau i Berlin, der fremlagde en sandfærdig rapport om betydningen af og fremskridtene med Bælte- og Vejinitiativet (BVI), især med hensyn til udvikling i Sydvestasien og Afrika. 45 personer var til stede, inklusive repræsentanter for mellemstore virksomheder, det diplomatiske samfund og andre institutioner. En besøgende delegation af lærde fra Det Kinesiske Akademi for Samfundsvidenskaber (CASS), en vigtig akademisk organisation og forskningscenter, præsenterede artikler om BVI's rolle i stabiliseringen af regionen gennem økonomisk udvikling. Et fælles tema for stort set alle præsentationerne var, at det for fredens skyld er nødvendigt at forpligte sig til en reel økonomisk udvikling, centreret om fremskridt inden for videnskab og anvendelse af nye teknologier.

Ordstyrer Stephan Ossenkopf fra Schiller Instituttet indledte arrangementet med at understrege, at der er et presserende behov for en "rationel dialog" om hvad kineserne faktisk gør, i modsætning til de negative rapporter i de vestlige medier. BVI er ikke ensidigt og imperialistisk, men et omfattende og inkluderende projekt.

Hovedtaleren, instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche, kom nærmere ind på dette, hvor hun hævdede, at BVI er "den vigtigste strategiske politik på dagsordenen". Hastigheden af dens vækst i de sidste seks år har været forbløffende, sagde hun, og er af særlig betydning for genopbygningen af de krigshærgede nationer i det sydvestlige Asien og for at overvinde den undertrykkelse af nationer i Afrika, hvor Europa kunne have bidraget til deres industrialisering, men tydeligvis ikke har formået det. I stedet for at tillade modstanderne af udvikling at gøre Kina til en "fjende", må det erkendes, at hvad Kina gør er nødvendigt for fred og stabilitet, og at det burde tilsluttes af vestlige regeringer, især USA. I en gennemgang af den nuværende strategiske krise, som er blevet forværret på grund af det Britiske Imperiums iværksættelse af destabiliseringer rundt om i verden, herunder mod Kina, Iran osv., sagde Zepp-LaRouche, at Europa har en vigtig rolle at spille, hvis førende nationer frigjorde sig fra geopolitisk strategisk orientering. For eksempel talte hun om det enorme potentiale for tyske små og mellemstore virksomheder i joint ventures i tredjelande og forklarede, at den nuværende regerings politik ikke favoriserer

denne mulighed. Hun understregede, at nøglen til at skabe forandring i den transatlantiske region er at inspirere til optimisme ved at lægge vægt på det potentiale, der er blevet udløst af især de nye initiativer inden for rumforskning. Vi skal tænke mindst 50 år frem, sagde hun, og afvise den pessimisme, som spredes af de grønne og de finansfolk, der støtter dem.

Talerne fra CASS var: Lederen af delegationen, professor Tang, om "Kinas koncept om sikkerhed og sikkerhed i Mellemøsten", som gav en grundig beskrivelse af BVI's fremgangsmåde; Professor Yu, der talte om "BVI og freden mellem Palæstina og Israel", understregede betydningen af økonomisk udvikling for Palæstina, hvilket er afgørende for at kunne realisere to-statsløsningen i den igangværende krise; Professor Wang, om "BVI i Golfens Samarbejdsråd og Golfens sikkerhed"; Dr. Wei om "Iraks genopbygning og Kinas rolle", hvor han fremhævede vanskelighederne med at genopbygge en nation, der var udsat for en krig, som ødelagde en stor del af dens infrastruktur; og Dr. Zhu, der talte om "BVI i Egypten og Kina-Egypten Samarbejdet", og præsenterede en optimistisk vurdering af hvordan samarbejdet mellem de to stater har givet håndgribelige fordele.

Andre foredragsholdere fra Schiller Instituttet var Hussein Askary, medforfatter til instituttets specialrapport "Extending the New Silk Road to West Asia and Africa", der gav en passioneret rapport om fremskridtene med BVI i de to regioner; og Claudio Celani, hvis rapport om Abuja-konferencen i februar 2018 om genopfyldning af Tchad-søen og Transaqua-projektet leverede et konkret billede af hvad der er muligt med internationalt samarbejde – men også hindringerne, skabt af internationale finansielle institutioner og deres geopolitiske strategier, som skal overvindes.

Der var spørgsmål fra publikum efter hver præsentation, et bevis på behovet for reelle løsninger og et ønske om at uddrage mere af tankegangen fra repræsentanterne fra CASS. Adskillige spørgsmål blev rettet til Helga Zepp-LaRouche, herunder et om malthusianisme, et andet om Indien-Pakistan-krisen.

Efter folketingsvalget: Tak for jeres stemmer og hvor går vi videre fra her.

Se også diskussionen. Klik her.

Med formand Tom Gillesberg

Diskussion:

Lyd:

Trump erklærer, at han vil mødes med præsidenterne Xi og Putin; mange farer i mellemtiden

Den 13. maj (EIRNS) – I dag sagde præsident Donald Trump: “Jeg skal mødes med præsident Xi. Jeg skal også mødes med præsident Putin.” Idet han antydede, at denne anledning vil være G20-mødet i juni i Japan, fremsatte Trump denne kategoriske bekendtgørelse på en pressekonference i eftermiddags med sin gæst, den ungarske premierminister Viktor Orbán, hvor Trump blev mødt af voldsomme spørgsmål fra journalisterne, overvejende fokuseret på den anspændte situation omkring de amerikanske toldtariffer med Kina og konfrontationen med Iran.

I takt med Trumps meddelelse er statssekretær Mike Pompeo nu på vej til Sochi, hvor han er udsendt for at mødes med den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov i morgen, og det forventes også at han mødes direkte med præsident Vladimir Putin. I Sochi i dag mødtes Lavrov også med den kinesiske udenrigsminister Wang Yi. Deres forhandlinger vedrørte ikke kun forberedelserne til præsident Xi Jinpings besøg den 6.-8. juni i Skt. Petersburg i forbindelse med det Internationale Økonomiske Forum, men også hvorledes den Eurasiske Økonomiske Union yderligere kan integreres med Bælte- og Vejinitiativet, i hvad det

russiske udenrigsministerium i dag betegnede som "opbygningen af et Større eurasisk Partnerskab."

Dette tempo i stormagtsdiplomati er yderst velkomment, da de mange farer nu truer med at eksplodere i forfærdelige kriser. Hvad der kræves er det højeste niveau af samarbejde, for at begynde at løse de påtrængende problemer. I forbindelse med Pompeos besøg i Sochi, vil spørgsmålet om at standse truslen om atomkrig stå øverst på listen, ifølge russerne. Viceudenrigsminister Sergej Ryabkov sagde, at der fokuseres på bilaterale drøftelser for en forlængelse af START-traktaten, som udløber i 2021. I Trumps telefonsamtale med Putin tidligere på måneden sagde Trump, at han ønsker en atomvåben-kontrolaftale, der vil "fjerne noget af den enorme ildkraft, vi har lige nu."

Dette tankeniveau er også vigtigt for handelsforbindelserne mellem USA og Kina. Den sande fælles interesse for disse to magter indebærer en genopretning af de handelsmæssige forbindelser mellem dem selv og med de andre nationer, i form af fælles interesser, økonomiske mål, der spænder fra fælles rummissioner, til fælles jordiske opgaver – især missionen om at modernisere infrastrukturen og den produktive platform i Nord- og Mellemamerika. Med andre ord ånden fra den Nye Silkevej i aktion.

Men i øjeblikket er Præsident Trump meget optaget af "matematikken" i toldtariffer og penge. Han lovpriste i Det hvide Hus i eftermiddags, hvordan told på Kina er godt for USA, efter at kontoret for USA's handelsrepræsentant i dag udsendte flere oplysninger om tidspunkter og satser for den nyligt annoncerede amerikanske told mod Kina, og Kina har også annonceret nye takster på 60 milliarder \$ på importerede varer fra USA (omkring 5.000 produkter), som varierer i priser fra 5% til 25%. Trump sagde: "Jeg kan godt lide vores position ... vi modtager milliarder af dollars". Han sagde: "Vi handler meget mindre med Kina, end de gør med os..." Han fortalte hvordan en lille del af toldindtægterne – måske 15 milliarder \$ – vil gå til USA's landmænd, indtil tingene er løst.

Heldigvis er døren åben for diplomati til at ændre denne fremgangsmåde. Selv om der ikke er nogen nøjagtig tidsplan, er den amerikanske handelsrepræsentant, Robert Lighthizer, inviteret til Beijing, ifølge Larry Kudlow, Trumps direktør for det Nationale Økonomiske Råd, der talte i aftes på Fox News Sunday. Omstændighederne råber på Lyndon LaRouches visdom, som sagde, at man altid skulle gå til værks fra det højeste standpunkt. Pas på de geopolitiske fælder. Det der kan være det afgørende element i at fremme potentialet for det globale diplomati lige nu, er udgivelsen i denne uge af en masseomdeling af et LaRouchePAC mindeskrift om Lyndon LaRouche. I dagens udgivelse hedder det:

“LaRouchePAC har netop udgivet 10.000 eksemplarer af en 64-siders brochure, ‘Restoring the Soul of America: The Exoneration of Lyndon LaRouche’, til omdeling i hele USA. Fordelingen af denne brochure i trykt form og elektronisk format er hovedfronten i kampen for at gennemføre en dybtgående ændring i USA og af verdenspolitikken, ikke blot for at rette op på en historisk fejltagelse, men for at gå ind i fremtiden på et dybt forankret fodfæste af kulturelt og videnskabeligt fremskridt, baseret på en lidenskab for sandhed, skønhed og retfærdighed.

Hvorfor vi skal stemmes ind i Folketinget. Tom Gillesberg kandidat uden for partierne i København fra Schiller Instituttets Venner

Se også Schiller Instituttets Venners hjemmeside www.sive.dk

Forhandlingerne mellem USA og Kina om handelsaftaler genoptages i Beijing; vil en strategisk aftale om Bæltet og Vejen følge efter?

Den 30. april (EIRNS) – Efter afslutningen af det enormt succesfulde 2. Bælte- og Vejforum, er Beijing i dag stedet for den næste runde af amerikansk-kinesiske forhandlinger, hvilket kunne føre til et topmøde imellem Trump og Xi i Washington DC i nær fremtid. Selv om emnet for forhandlingerne nominelt er en handelsaftale mellem de to lande, er det egentlige underliggende emne spørgsmålet om hvorvidt USA kommer med ombord i den globalt definerende proces med Bælte- og Vejinitiativet. Briterne er synligt nervøse for at dette kunne

finde sted, til trods for det lave niveau af den amerikanske repræsentation på selve forummet.

Problemet, som briterne står overfor, er ikke kun, at de fleste nationer i verden stort set skifter centret for deres opmærksomhed til Bælte- og Vejinitiativet. Den virkeligt skærpene faktor er, set fra deres synspunkt, at præsident Donald Trump hamrer løs på den britiske (ikke russiske) rolle i det mislykkede statskup imod ham, og igen truer med at frigive alle de hemmeligstemplede dokumenter i sagen. De forstår, at præsident Trump fuldt ud er i stand til at begrave det særlige forhold ('special relationship') med Storbritannien og i stedet skifte over til en fungerende alliance med Kina, Rusland og andre nationer, en alliance med fokus på hurtig økonomisk vækst og en ny sikkerhedsarkitektur.

Med alt at tabe står briterne bag en bølge af rabiat anti-kinesisk propaganda, i denne uge præget af en opfordring til at gribe til våben fra Kiron Skinner, direktør for politisk planlægning ved udenrigsministeriet. Og den samme britiske hånd er bag de fornyede krigs- og irregulære krigsforanstaltninger (terrorisme), fra Venezuela til Taiwan-strædet, til amerikansk indenrigsterrorisme.

Den amerikanske finansminister Steven Mnuchin, som er i Beijing for handelsforhandlingerne sammen med handelsrepræsentant Robert Lighthizer, fortalte til Fox Business den 29. april: "Der er stadig nogle vigtige spørgsmål. Vi har stadig mere arbejde at gøre. Hvis vi kommer til en færdig aftale, vil den have reelle bestemmelser omkring håndhævelse," og tilføjede at disse bestemmelser er "tæt på at være færdige" og kun har brug for "en smule finjustering." Efter forhandlingerne i Beijing vil den kinesiske hovedforhandler, vicepræsident Liu He, komme til Washington, DC den 8. maj for opfølgende samtaler.

Helga Zepp-LaRouche opsummerede i dag det der står på spil med følgende ord: "Det epokegørende spørgsmål er i virkeligheden: Vil vi være i stand til at flytte civilisationen til et nyt paradigme, hvor geopolitikken stopper, hvor vi finder en måde at samarbejde om menneskets fælles mål, og har den form for global rekonstruktion af verdensøkonomien, som Lyndon LaRouche viede hele sit liv til? Dette følger tydeligvis med den form for revolutionære gennembrud i videnskab og kultur, som LaRouche var ansvarlig for. Alt dette er inden for rækkevidde, men det kræver – og dette understreges – at det Britiske Imperium bliver besejret, og at USA bliver bragt på en kurs for at tilslutte sig den nye dynamik i den Nye Silkevej, som virkelig er et synonym for dette nye sæt af internationale forbindelser.

“Det er i virkeligheden, hvad kampen for Lyndon LaRouches frifindelse handler om. Derfor er det den vej, der mest direkte fører til skabelsen af et nyt paradigme.”

POLITISK ORIENTERING den 25. april 2019.

Nyt Bælte og Vej-Forum i Beijing viser vejen for det nye paradigme

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

POLITISK ORIENTERING den 11. april 2019:

USA melder sig ind i det nye rumkapløb.

Kinas Bælte- og Vej-Initiativ vinder frem

Med formand Tom Gillesberg

Inklusiv:

Trumps nye Måne-Mars-program kan øge det internationale rumsamarbejde både på Månen og på menneskets færd ud i solsystemet og resten af Galaksen.

Den amerikanske justitsminister Barr lægger op til en undersøgelse af iværksættelsen af anklagerne imod Trump om sammensværgelse med Rusland, inkl. de amerikanske efterretningstjenesters spionage imod Trump og hans folk.

Vil Trump stoppe sabotagen af hans politik fra sikkerhedsrådgiver Bolton, udenrigsminister Pompeo og vicepræsident Pence?

Italien tilslutter sig Kinas Bælte og Vej-Initiativ, og Xi Jinping forsøgte på mødet i Paris med Macron, Merkel og Junker at få skeptikerne i EU med.

Panda-diplomatiet mellem Kina og Danmark.

Brexit: Theresa May byder op til den samme dans en gang til.

Videoen ovenover:

Grundet tekniske problemer mangler de første minutter af udsendelsen. Derudover er lyd og billede ikke sammen før 3:25. Vi beklager. En fuldstændig lydoptagelse findes her:

Lyd:

[Den britiske rolle i 'Russiagate' er ved at blive helt afsløret](#)

Den April 8 (EIRNS) – Et dokument med ovenstående titel bliver udgivet i dag af EIR, som dokumenterer, at Robert Muellers rapport, samtidig med at indrømme at der overhovedet ingen beviser var for “aftalt spil” mellem præsident Donald Trump og Rusland, ikke desto mindre fortsatte den “livsfarlige løgn”, at russere med forbindelse til Kreml hackede den Demokratiske Nationale Komité (DNC) e-mails, og gav dem til WikiLeaks. (Se LaRouche PAC website: “The British Role in ‘Russiagate’ Is About To Be Fully Exposed”). Dette er grundlaget for påstanden om, at “russerne blandede sig i valget.”

Som der står i vores dokument: “Sandheden er, at en fremmed regering faktisk blandede sig i det amerikanske præsidentvalg i et mislykket forsøg på at manipulere resultatet. Det var ikke russerne. Det var City of London og de imperiale britiske efterretningstjenester, sammen med forræderiske konservative

amerikanske elementer.”

Hvor langt briterne er villige til at gå for at stoppe præsident Trumps hensigt om at USA bliver venner med Rusland og Kina, blev demonstreret igen i dag, da premierminister Theresa Mays regering tog tid fra de psykotiske Brexit-debatter for at bekendtgøre det mest åbenlyse program for tankekontrol og autoritær censur af enhver nation på Jorden, herunder dem der konstant rækkes ned som “autoritære regeringer” – Rusland og Kina. May selv optrådte på en kort video for at annoncere udgivelsen i dag af “Online Harms White Paper” fra indenrigsministeriet og andre. May forklarede, at hun var “dybt bekymret” over det “skadelige indhold”, der optræder på sociale medier og online nyhedssider. “Så i dag forpligter vi disse virksomheder juridisk til at beskytte dem. Hvis de undlader at gøre det, vil der blive pålagt hårde straffe.”

Hvidbogen er ganske forbløffende i sin skamløse erklæring om, at “fjendtlige aktører”, der bruger “online misinformation til at underminere vores demokratiske værdier og principper”, skal knuses og blokeres fra offentliggørelse i Storbritannien, og hvor som helst der kan pålægges censur. Dette er stort set det samme sprog, der anvendes af det nu afslørede Integrity Initiative, den britiske militære efterretningsoperation (med grupperinger i alle vestlige lande), der planter anti-russisk og anti-kinesisk propaganda i mainstream-pressen, under dække af at modvirke russisk og kinesisk “misinformation”. Integrity Initiative har nu en statslig institution til at håndhæve dens diktatur over informationsstrømmen.

Det er klart, at det britiske og amerikanske “etablissement” er skrækslagne over, at deres kontrollerede medievirksomheder ikke formår at kontrollere befolkningen. Vi oplever et fænomen, som Lyndon LaRouche kaldte en “politisk massestrejke”, en proces der kommer til udtryk i: Brexit-afstemningen; valget af Donald Trump; de Gule Vestes oprør i Frankrig; og valget af en italiensk regering der afviser EU’s diktater og har sluttet sig til Kinas Nye Silkevej, samtidig med at den modsætter sig sanktionerne mod Rusland. Næsten alle udviklingslande i Asien, Afrika og Latinamerika har sluttet sig til Kinas Nye Silkevej, som deres første mulighed for at undslippe kolonial og neo-kolonial påtvungen tilbagestående under diktater fra IMF – for at blive moderne industrilande og eliminere fattigdom, som det sker i Kina.

Vigtigst af alt har præsident Trump afvist det “særlige forhold” til Storbritannien. Han har til hensigt at genoprette den industrielle infrastruktur, som var blevet ødelagt under Bush og Obamas regimer; afslutte de “endeløse krige”, igangsat af Bush og Obama, genoprette USA’s bemandede rumforskning, som havde været stort set lukket ned under Obama; og til at

samarbejde med Rusland og Kina, både om terrorbekæmpelse og økonomisk udvikling. Han er blevet holdt tilbage af den britisk iscenesatte skrøne, Russiagate. Mens fupnummeret om "aftalt spil" er blevet afsløret, klynger briterne og deres aktiver i USA's efterretningstjeneste sig til løggen om, at Rusland og Kina er "fjendtlige aktører", der angiveligt blander sig i vores valg og truer vore "demokratiske værdier og principper" – dvs. de samme ord som i hvidbogen "online Harms". De foretrækker diktatur og krig frem for at se enden på deres imperiale opdeling af verden.

Trump har udløst optimisme i det amerikanske videnskabsamfund ved at forpligte nationen til at sætte mænd og kvinder på månen om fem år, og til at forberede en månebaseret mission til Mars. Denne optimisme kan og skal spredes til hele befolkningen med Lyndon LaRouches vision for de næste 50 år.

[Yang Jiechi opdaterer BVI's storværk; 40 statsledere deltager i Bælte- og Vejforum](#)

Den 1. april 2019 (EIRNS) – Statssekretær Yang Jiechi skitserede den 29. marts i et interview til {People's Daily} de overordnede fordele ved Bælte- og Vejinitiativet (BVI) efter seks år. Han påpegede især, at det er bygget på ideen om en ny type forhold mellem nationer, et forhold baseret på gensidig respekt, rådføring, inddragelse og gensidig fordel snarere end konfrontation. BVI er også tilpasset de forskellige udviklingsplaner for de deltagende lande og med overordnet retning af FN's 2030 Agenda for Bæredygtig Udvikling. Det har øget global tilslutning og leveret frugtbare resultater ved at forbedre folks liv i de deltagende nationer.

Yang sagde, at i år vil Bælte- og Vejforum for Internationalt samarbejde samle repræsentanter fra over 100 lande, herunder 40 statsoverhoveder og regeringsledere, der har bekræftet deltagelse. Ved forummet den 14.-15. maj, 2017 deltog 29 stats- og regeringschefer. Forummet vil omfatte åbningsceremonien, en rundbordsdiskussion for ledere, et møde på højt niveau, tematiske fora, en CEO-konference og bilaterale begivenheder. Det andet forum forventes at producere et komplet sortiment af resultater, sagde Yang, herunder

regeringssamarbejdsaftaler og konkrete samarbejdsprojekter, der involverer deltagelse fra erhvervslivet. Det vil også opmuntre til trilateralt samarbejde og tilskynde til samarbejde mellem deltagende lande på tredjelandenes markeder.

Yang påpegede, at som følge af BVI har nogle lande nu deres første motorveje eller moderne jernbaner, og mange har set en ende på deres vedvarende mangel på strøm. Gennem BVI har Kasakhstan nu adgang til Stillehavet gennem Liangyungang. Og takket være godstogtransporter mellem Kina og Europa er kinesiske virksomheder, der opererer i Duisburg, Tyskland, steget fra 40 i 2014 til mere end 100, og jernbanetjenesterne har skabt mere end 6.000 job der. Piraeus' havn i Grækenland gik fra en 93. plads i global containertrafik i 2010, til en 36. plads. Havnen beskæftiger omkring 10 kinesiske medarbejdere, men 3.000 grækere og har indirekte skabt mere end 10.000 lokale job.

Kinesiske investeringer i Egypten har gjort det til verdens tredjestørste producent af glasfiber. Og de 82 samarbejdsparker bygget under BVI's regi i værtslande har skabt omkring 300.000 arbejdspladser i disse lande. Det kommende Bælte- og Vejforum vil bidrage til at konsolidere disse gevinster, sagde Yang. Han talte også pænt til dem, der har kritiseret BVI, og kalder disse kritikere "fordomsfulde." Dette viser tydeligvis en mangel på objektivitet og retfærdighedsforståelse for Bælte- og Vejinitiativet. Det er en misforståelse, fejlbedømmelse, og ligefrem fordomme, "sagde Yang. "Bæltet og Vejen er åbent, inkluderende og gennemsigtigt. Det spiller ikke geopolitiske spil. Det engagerer sig ikke i udelukkelsen af små eksklusive kredse. "Han afviste også forestillingen om, at det skaber en "gældsfulde" for deltagende nationer. "Hidtil har intet deltagende land stået overfor en gældskrise – tværtimod har mange lande kunne undslippe 'den manglende udviklingsfulde ', " sagde han. Yang gav et interview samme dag til flere medier om forummet – den fulde engelske udskrift heraf blev offentliggjort den 30. marts af Xinhua på http://www.xinhuanet.com/english/2019-03/30/c_137936638.htm [WCJ]

NYHEDSORIENTERING JANUAR-FEBRUAR

2019: Overvind geopolitik og rens

[Lyndon LaRouches navn](#)

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

[POLITISK ORIENTERING den 10. januar 2019:](#)

[Velkommen til 2019: Ud af kaos kan skabes en ny bedre verdensorden](#)

Med formand Tom Gillesberg

Kinas Chang'e-4 mission til Månens bagside indleder en ny æra.
Tirsdagens brexit-afstemning: Hvad sker der bagefter?
De gule Vestes er en massestrejke i Frankrig.
Trump trækker de amerikanske styrker ud af Syrien.
Finanssystemets fortsatte disintegration.
Yemenitiske fredsforhandlinger.
Folketingsvalg i Danmark.
Kattegat-broen: Bilbro eller en kombineret bil- og togbro?
Lydfil:

[NYHEDSORIENTERING NOVEMBER-DECEMBER 2018:](#)

[Kun Glass/Steagall-bankopdeling og et Nyt Bretton Woods-kreditsystem kan håndtere et nyt finanskrak](#)

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

POLITISK ORIENTERING den 13. december 2018: EU i opløsning: Fransk protestbevægelse seneste udtryk for oprør fra Vestens befolkning

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

1. del: Indlæg:

2. del: Diskussion:

Verden er omskiftelig og farlig – de helt rigtige betingelser for at have held med et mirakel!

Den 13. november (EIRNS) – Meget i verden er omskifteligt og meget farligt. Men ved at se tingene ovenfra og ikke låse sig fast til et sted eller et problem kan vi se, at der eksisterer betingelser for at gribe ind på en måde, der vil resultere i et mirakel og tilvejebringe en ny fase af fremskridt for menneskeheden. Det, der kræves, er at lederne af de store magter – USA, Kina, Rusland, Indien med flere – indleder en dialog for at skabe et nyt finansielt system fokuseret på udvikling; et »Nyt Bretton Woods«, og at nationerne træffer nationale foranstaltninger i overensstemmelse hermed.

Den positive dynamik for udvikling er meget tydelig i Asien i denne uge, hvor næsten 16 statsoverhoveder samles til gruppe- og udenrigspolitiske møder, der er

centreret om Asean-møderne i Singapore fra i dag til torsdag; topmødet i Østasien finder sted 14.-15. november; derefter følger Apec »Economic Leaders Week« 12.-18. november i Papua Ny Guinea. Til stede i Singapore er præsidenter eller statsministre fra Rusland, Kina, Indien, Sydkorea, Japan, Indonesien, Malaysia, Australien, New Zealand og mange flere. Den kinesiske premierminister Li Keqiang mødtes i dag med forretningsledere i Singapore. Adspurgt om forholdet mellem USA og Kina sagde Li, at »så længe vi opretholder jævnbyrdighed i forhandlingerne omkring vores uoverensstemmelser og forskelle og udvider de fælles interesser og fordele, vil dette gavne begge lande og verden.«

På torsdag holder præsident Xi Jinping hovedtalen til Apecs administrerende direktører på mødet i Port Moresby, Papua Ny Guineas hovedstad. Xis besøg omfatter også særlige møder med lederne fra Papua Ny Guinea, med det overordnede formål at fremme den Maritime Silkevej til Stillehavsøerne. Fra den 15.-21. november tager Xis tur ham fra Papua Ny Guinea til Brunei, og derfra til Filippinerne. Hans sidste stop er ved et af de nye fælles projekter mellem Kina og Filippinerne, en fabrik, der primært skal producere magnettog til det asiatiske marked.

Disse positive begivenheder i Asien udstiller, hvor billig den franske præsident Emmanuel Macron må være, for at have gennemtvunget en dagsorden ved mindehøjtideligheden i Paris af Første Verdenskrigs våbenhvile den 11. november, som gjorde det umuligt for præsident Donald Trump og præsident Vladimir Putin og andre verdensledere at mødes og drøfte strategiske spørgsmål om fred og sikkerhed, der potentielt kunne bevæge verden i en positiv retning.

Trump udsendte flere forskellige tweets i dag om »Emmanuel«, f.eks. »Problemet er, at Emmanuel lider af en meget lav vælgertilslutning i Frankrig, 26%, og en arbejdsløshed på næsten 10%...« Trump konkluderede: »Make France Great Again!« Om mindre end to og en halv uge får Trump og Putin samt Trump og Xi Jinping en vigtig mulighed for at tale sammen på G20-topmødet d. 30. nov.-1. dec. i Buenos Aires om potentiel diplomati mod et nyt paradigme for økonomisk udvikling og fred. Det er afgørende hurtigt at udvide og uddybe den internationale kreds, der bakker op om et »Nyt Bretton Woods« på tidspunktet for dette møde. (Det skal bemærkes, at den kinesiske vicepremierminister Liu He siges at have uformelle samtaler med amerikanske embedsmænd fra handelsministeriet nogen tid før G20.)

I den forbindelse udsender LaRouchePAC i løbet af de næste to uger en række korte, animerede info-grafikker for at fremme folks forståelse af, hvordan det nuværende transatlantiske »britiske frihandelssystem« er farligt og døende; og hvad der kræves for at indføre et »Nyt Bretton Woods«-system. For eksempel: Global valutahandel er steget til over 5 billioner dollars om dagen, men hvor

meget af denne handel med valutaer bruges til fysisk økonomisk aktivitet? Kun 2%! Resten, 98%, er rent spekulativt spil. Et andet, mere positivt eksempel: Grunden til at faste valutakurser er vigtige for at skabe stabile betingelser for langsigtede internationale investeringer.

At nå ud til folk i USA er helt afgørende, da der er et stort tomrum i det politiske indhold, der er mere akut siden midtvejsvalget, idet flere begynder udelukkende at tænke »hvordan vindes i 2020!« I drøftelserne herom med amerikanske kolleger i dag understregede Schiller Instituttes internationale formand Helga Zepp-LaRouche vigtigheden af, hvad hun kaldte »her og nu'et«. Hun anbefalede at tale til folk fra et standpunkt, der ligger uden for partipolitik, ikke blot ved at tale tværpolitisk, men ved at præsentere »hele pakken« af, hvad der skal gøres. Gør det klart, hvad gennemførelsen af »LaRouches Fire Love« indebærer. Afslør det døende Wall Street / London-systems rådne karakter.

Zepp-LaRouche tilføjede: »Dette er ikke et tidløst spørgsmål« om, hvad menneskeheden skal gøre. På et hvilket som helst tidspunkt kan den forestående økonomiske krise bryde ud med dødbringende kaos som konsekvens. Derudover diskuterer alle slags gale krigshøge udviklingen af nye amerikanske våben ud fra det standpunkt, at man skal forberede sig til krig med Kina og Rusland.

Helga Zepp-LaRouche taler den kommende weekend til den ugentlige Manhattan Dialog den 17. november med live video transmission. Denne efterfølges søndag den 18. november af en koncert i anledning af Friedrich Schillers fødselsdagsfest med Schiller Institutts NYC kor og orkester, der opfører Beethovens Fantasi for klaver, kor og orkester og hans Messe i C-dur under overskriften: »Genforen USA ... med Beethoven!«

Zepp-LaRouche i Moskva: Strategi for opbygning af et fællesskab med en fælles fremtid for menneskeheden.

Schiller Institutts præsident Helga Zepp-LaRouche rejste i denne uge til Moskva for at levere en større præsentation til den 23. Internationale Akademiske Konference for Det Russiske Videnskabsakademis 'Institut for Fjernøstlige Studier'. På tærsklen til det amerikanske midtvejsvalg og med en optrapning af britisk-orkestrerede spændinger mellem USA og Europa på den ene

side og Rusland på den anden side – som med Kina – gav Zepp-LaRouche et klart perspektiv for at løse den eksistentielle krise, som menneskeheden står over for.

“Der er to altafgørende emner i den nærmeste fremtid, som vil skabe helt modsatrettede veje ind i fremtiden. Det første vedrører den monumentale kamp, der i øjeblikket udkæmpes i USA, hvor kupforsøget mod præsident Trump – for at forhindre ham fra at realisere sin hensigt om at sætte forholdet mellem USA og Rusland på en god fod – enten lykkes ... eller hvis Trump kan konsolidere sin position, på trods af de mange krigeriske toner der kommer fra USA nu, eksisterer der et potentiale for, at han i anden halvdel af sin første periode vil være i stand til at forbedre forholdet til Rusland og vende tilbage til hans, i første omgang, positive holdning til Kina.”

Det andet centrale spørgsmål for menneskeheden, udtalte Zepp-LaRouche, er at udtænke en løsning,” der tager fat på de eksistentielle farer for alle nationerne og dermed hæve niveauet for diskussion og tænkning til et højere plateau. Hvad min mand, Lyndon LaRouche, allerede foreslog for flere år siden, gælder stadig: De fire mest magtfulde nationer i verden, USA, Rusland, Kina og Indien – støttet af andre, som Japan, Sydkorea og andre – må på kort sigt oprette et nyt Bretton Woods-system.”

Betegnende for potentialet for den nye ordren var det netop afsluttede besøg af den japanske premierminister Shinzo Abes i Kina. Idet han valgte at løse deres historiske stridigheder i den nye ramme, der skabes omkring Kinas Bælte og Vej-initiativ, understregede Abe, at de to lande nu ringede ind til en ny æra, ikke baseret på “konkurrence” men på “samarbejde”. Dette svarer til det gennembrud, som blev opnået af USA’s præsident Trump og den nordkoreanske formand Kim Jong-Un på deres topmøde den 12. juni, hvilket Zepp-LaRouche har omtalt som “Singapore-Modellen” for relationer mellem suveræne nationer baseret på udvikling og fred.

POLITISK ORIENTERING den 18. oktober
2018:

Udbytteskat skandalen understreger behovet for Glass/Steagall-bankopdeling.

Her er også supplerende materiale.

Med næstformand Michelle Rasmussen

Lyd:

LaRouchePAC video som sætter spørgsmål ved global opvarmning fra februar 2017.

75 år for redningen af de fleste danske jøder: fra mindehøjtidlighed i synagogen i København den 11. oktober 2018.

Personer EIR talte med ved mindehøjtigheden i synagogen i København den 11. oktober 2018.

1. Jan Willem Norden som flygtede til Sverige.
2. Torbjörn Adelsson, en svensk mand, hvis dansk kone havde flygtede til Sverige.
3. En mand som blev født i Sverige et par måneder efter hans forældre havde flygtet.
4. Moses Schwartz, en polsk mand som overlevede fem koncentrationslejre.
5. En mand som flygtede til Sverige, nu bosat i Israel, som kom til København for mindehøjtigheden.
6. En modstandsmand som var aktivt med Sorø akademiets gruppe og blev interneret i Neuengamme koncentrationslejre. Hans kone var ansat ved plejehjemmet Bernadottegaarden for modstandsfolk.

7-8. Modstandsmænd Uffe Preuss og Poul Høeg fra Nybodergruppen.

9. Modstandsmænd fra Odense.

Musiken er en vuggeviser skrevet af den tjekkisk-jødisk forfatter og digter Ilse Weber, da hun var i Theresienstadt med hendes mand og ældste søn. Deres yngste søn kom med "kindertransport" via Storbritannien til Sverige. Ilse insisterede at komme med sin mand til Auschwitz, hvor hun og sønnen blev dræbt så snart de ankom. Hun har skrevet andre sange og tekster i Theresienstadt.

Anne Sofie von Otter synger.

Hvilket jammerligt cirkus! Tyskland har brug for en anden politik!

Af Helga Zepp-LaRouche, den 23. september 2018

Hvis man ved "absurd teater" forestiller sig en fremstilling af retningsløse mennesker i en meningsløs verden, så oplever vi netop nu en gallaopførelse af den slags i Berlin. Skandalen om den forhenværende efterretningschef Maassen demonstrerer at han som tak for sin blindhed på det højre øje, skal styrtes ned fra karrierestigen. Seehofers hensynsløse adfærd og Merkels og Nahles forveksling mellem egen magt og samfundets vel, viser med al tydelighed, at eliten i Berlin befinder sig i den forkerte film. De handler ud fra et manuskript om virkeligheden, der kun befinder sig i deres eget hoved og hverken har noget at gøre med den almindelige befolknings virkelighed eller de strategiske udviklinger. Hvis ikke Tyskland skal tage alvorlig skade, har vi brug for en anden politik så hurtigt som muligt.

Når Seehofer udnævner migrationen til "alle problemers moder", så er han og det geopolitiske, nyliberale mønster, som han foretræder, selv "oldmoderen til alle problemer". For der ville ikke eksistere en flygtningekrise i denne form, hvis ikke Bush, Obama, Blair og Cameron havde ført krige i Sydvestasien baserede på løgne, hvis folkeretsstridige karakter aldrig er blevet kommenteret af den tyske elite. Et slående eksempel på denne medskyldighed er det af økonomiminister Altmeiers uhørte salg af nye våbensystemer til Saudi-Arabien, der netop er i gang med en tilintetgørelseskrig mod Yemen. Hvis verden skal bestå, så bør dette have et folkeretsligt efterspil!

Og denne krise ville ikke have udviklet sig under denne form, dersom Europa havde distanceret sig fra kolonimagternes politik og fra den internationale valutafonds efterfølgende politiske krav. Hvis Europa i de forløbne årtier havde gennemført samme politik for industrialisering af Afrika, som Kina påbegyndte for omkring ti år siden, så havde de afrikanske flygtninge ikke haft nogen grund til at forlade deres hjemlande.

I betragtning af disse realiteter er teateret i Berlin ikke blot absurd, men også afskyeligt: Maassen i rollen som ræven, der vogter gæs, Seehofer som elefanten i porcelænsbutikken, der ikke tænker på dagen i morgen, Merkel som dronningen, der bliver mindre og mindre, og Nahles som et mareridt for Kurt Schumacher og Willy Brandt, der må vende sig i graven. Hvilken komedie! Og så oven i dette Nahles som opfinder af en ny olympisk disciplin: baglæns roning!

Det er symptomatisk, at en gennemført kyniker som Spiegel-journalisten Jan Fleischhauer sætter fingeren på det ømme punkt: Under overskriften "feministisk porno i stedet for proletariatet" skriver han, at SPD-ledelsen for længst har mistet deres vælgere af syne. SPD i Berlin og deres ungdomsorganisation krævede, at den slags pornofilm skal være "afgiftsfrie, blivende og billige" og derfor skal de optages i fjernsynskanalerne ARD's og ZDF's samlinger af film. Dette er ganske simpelt vanvittigt! Det burde stå klart for enhver, at hele det venstreliberale-grønne udbud af SPD-temaer, der fuldstændigt overser de tidligere SPD-vælgere eksistentielle problemer – såsom huslejepriser, fattigdom i alderdommen, et uretfærdigt sundhedssystem og mangel på fremtidsperspektiver – er grunden til, at SPD har mistet ti millioner vælgere siden 1988.

Det virkelige problem er, at Seehofers, Merkels, Nahles osv. adfærd har øget politikerleden her i landet endnu nogle grader. Hændelserne i Chemnitz og andre overgreb kaster umiskendeligt skyggen fra Weimarrepublikken op på væggen. Desværre kan man ikke længere nægte, at fascismen nu her kun 73 år efter anden verdenskrigs afslutning atter kan blive en fare. Efter at Vesten i februar 2014 understøttede Nazi-kupmagerne i Kiev, hvor Tyskland også deltog i et vist omfang, om end det fik tak af Victoria Nuland med ordene "Fuck the EU" – advarede præsident Putin om, at dette ville fremme fascistiske bevægelser i hele Europa. Desværre er det dette, vi oplever lige nu.

Et væsentligt ansvar for den nuværende krises opståen bæres af de gængse medier, der for længst er hørt op med at fremdrage sandheden, sådan som for eksempel Seymour Hersh gjorde det med My Lai-massakren eller Robert Parry om løgnene om præsident Assads angivelige brug af kemiske våben. I stedet for har disse medier gennem længere tid leveret beretninger om regimeskift for mindre velsete

regeringer, forherliget betalinger til terrororganisationer som "humanitær hjælp" eller med gennemført negative beretninger skabt fjendebilleder af Rusland eller Kina, alt efter som det passer ind i Vestens geopolitiske hensigter.

Og samtidig er EU i gang med at forstærke de centrifugale kræfter i Europa; de nyeste eksempler er Bruxelles' angreb på Polen og Ungarn – hvad der i det sidstnævnte eksempel blot har opmuntret Orban til at aflægge et meget mere velmodtaget besøg i Moskva. Og præcis fem år efter begyndelsen på Kinas silkevejsinitiativ, som i mellemtiden for længst har inddraget størstedelen af menneskeheden i et nyt paradigmes dynamik om samarbejde til gensidig fordel, så kommer EU med sit modsvar til Den nye Silkevej med en ny måde at forbedre sammenhængen med Asien på grundlag af klare "regler". EU's udenrigsminister Mogherini hævder, at hun har besøgt 20 lande i Asien, der alle har vist større interesse for det europæiske forslag om forbedrede forbindelser end for samarbejde med den kinesiske Silkevej. Det kunne være interessant at erfare, hvilken planet de 20 lande ligger på, for de allerfleste stater i Eurasien har længe arbejdet sammen med Kina og Rusland til deres egen fordel.

Kina reagerede derimod på EU's fremstød på sin sædvanlige vis med forslag om samarbejde til gensidig fordel og hilste det europæiske initiativ velkomment: man burde række hinanden hånden og arbejde sammen om udbygningen af den eurasiske infrastruktur, hvor EU og Kina burde optræde som partnere og ikke som rivaler.

Det, der gælder for Eurasien, gælder så meget desto mere for mulighederne for Europas samarbejde med Kina angående udviklingen af Afrika. Således skriver professor Nader Habibi fra Brandeis-universitetet i China Daily, at trods Europas påstand om at være dets vigtigste handelspartner, så har Afrika øjensynligt ikke udviklet sig økonomisk, men i modsætning hertil åbner Kinas engagement muligheden for at skabe millioner af arbejdspladser. Kinas økonomiske aktiviteter i Afrika er derfor ubetinget i Europas interesse, hvis det vil se en virkelig løsning på flygtningekrisen. Den nye italienske regering er allerede i fuld gang dermed. Finansminister Tria og statssekretæren i handelsministeriet Michele Geraci skulle lige have underskrevet en hensigtserklæring med Kina om at samarbejde om industrialiseringen af Afrika for at overvinde flygtningekrisen.

Økonomiminister og vicestatsminister Di Maio udtrykte sin glæde over, at Italien som det eneste europæiske land fører langt fremskredne forhandlinger med Kina om Den nye Silkevej, der sandsynligvis kan afsluttes før årets udgang. Han sagde: "Den mand, der indførte Kina i Europa, var italiener, og det er en usædvanlig mand: Marco Polo... Ligesom Marco Polo vil jeg gå helt ind for Den nye Silkevej, for som den kinesiske vicestatsminister Hu (Chunhua) sagde i går, så ankommer

Silkevejen til Rom, og Italien kan ikke andet end at være en fundamental partner i Kinas initiativ om det økonomiske bælte.”

Dette burde være en inspiration for os her i landet. Hvad vi har brug for her i Tyskland, er en ny kombination af kræfter, der uforstyrret af den nu ikke mere helt så store Store Koalitions tilbagetrækningsvanskeligheder sætter en ny politik på dagsordenen for samarbejde med Kina og Rusland til løsning af de vigtigste strategiske udfordringer. I stedet for at modtage fortsatte afslag fra de nordafrikanske stater, der vægrer sig ved at opføre koncentrationslejre for afrikanske flygtninge, og at ødelægge EU's ry helt gennem Frontex's voldsomme fremfærd mod bådflygtninge i Middelhavet – hvad der allerede i stor udstrækning er sket – , så burde vi hellere straks gå ind på Xi Jinpings tilbud om at industrialisere det afrikanske kontinent i samarbejde med Kina.

Det, der helt mangler i den nuværende tyske politik, er en storlået vision for menneskehedens fremtid, og netop sådan én har Kina sat på dagsordenen i fem år. Den nye Silkevejs ånd har for længst grebet størstedelen af denne verdens lande: Ideen om en hidtil uset arbejdsdeling i gensidig interesse og for udformningen af en fremtid, der ikke blot overvinder fattigdommen på hele planeten på kort tid, men muliggør udviklingen af hvert enkelt menneskes muligheder her på Jorden.

Det, der er brug for nu, er mennesker her i landet, der er i stand til at hæve sig højt op over de ovennævnte politikeres smålighed, mennesker der praktiserer en selvstændig tænkning frem for at tænke ligesom alle de andre, og mennesker som ikke overdrager Tysklands skæbne til grupperinger, der har haft deres chance og ikke har brugt den.

Der er al mulig grund til optimisme – men der må handles. Vi har mundheldet: ”Den nye Silkevej bliver til Verdenslandsbroen!”

[Bælte og Vej-’styregruppe’ for Sverige lanceret.](#)

D.1. oktober 2018 (EIRNS) – Den 28. september blev den nystiftede ‘Belt & Road Initiative Executive Group’ for Sverige (BRIX) lanceret under det prominente

'Kina-Sverige Business Forum', der blev afholdt i Grand Hotel i den svenske hovedstad Stockholm. I år fokuserede Business Forum på Bælte og Vej-Initiativet.

Ordstyrer Hussein Askary åbnede arrangementet ved at citere det kinesiske ordsprog: "Hvis du vil være rig, så byg først en vej." Som formand for BRIX, bød Ulf Sandmark velkommen til de over hundrede deltagere, og forklarede formålene for BRIX. Ambassadør for Folkerepublikken Kina, Mr. Gui Congyou gav en entusiastisk åbningstale til forummet, og bød oprettelsen af BRIX velkommen.

Myndighederne og medierne i Sverige har hidtil været uvidende om Bælte & Vej-Initiativet. B & R Business Forum leverede den nødvendige indsigt for at ændre på dette. BRIX, foreningen der blev lanceret på dette forum, vil fremme en åben dialog og større bevidsthed om Bælte & Vej-Initiativet (BVI) og dets fordele for Sverige.

Et vigtigt punkt vedrørende BVI er, at det ikke kun handler om forbindelser til Kina, men er et initiativ til at fremme global sammenhængskraft. Alle nationer i verden inviteres til at deltage i BVI på deres egne vilkår. Den første taler, Stephen Brawer, næstformand for BRIX, pegede på et verdenskort, hvor alle kontinenter vil blive forbundet i fremtiden, selv med forbindelser ud til Australien. Han pegede på Forum for Kina-Afrika samarbejde (FOCAC) i Beijing d. 3.-4. september, hvor 53 afrikanske nationer koblede sig på BVI for at opfylde den Afrikanske Unions Agenda 2063 for et verdensomspændende moderne infrastrukturnetværk, der vil gøre en ende på fattigdommen på kontinentet.

BVI bør ikke kun ses som et "praktisk" transportsystem for handel, understregede Kitty Smyth i den efterfølgende præsentation. Fru Smyth, en britisk strategi- og PR-seniorrådgiver for kinesisk-europæiske forretningsforbindelser, understregede, at BVI, siden det blev lanceret af præsident Xi Jinping i 2013, også har en filosofisk dimension med at fremme harmoni: "At fremme en ny type af internationale forbindelser" og "at skabe partnerskaber med dialog uden konfrontation, og venskab snarere end alliance." Hun rådede Sverige til at etablere faste kontorer, der er i stand til at udvikle det langsigtede Bælte og Vej-samarbejde med Kina, præcist som Storbritannien også har gjort, med et kontor for BVI-banken AIIB, et regionalt samarbejde kaldet 'Northern Powerhouse', den parlamentariske gruppe og regeringens faste udsending til BVI.

De typiske misforståelser om BVI i svenske virksomhedskredse blev dissekeret af Ali Faramandeh, formand for CSBC. BVI er meget, meget mere end kinesisk produktion af svenske varer. Den nye Silkevej er heller ikke noget, som befinder sig langt borte, som mange i det nordlige hjørne af Europa ellers tror. Blandt de 70 medlemsstater i BVI, er der også naboer i Europa, som allerede er ved at

opbygge deres del af det globale forbindelses-netværk, projekter, hvor svenske virksomheder kan deltage med det samme.

At arbejde sammen med Kina er udfordrende for den gamle verden, forklarede Ying Wu – en tidligere ingeniørstuderende i Stockholm, som nu er direktør for SinceUs – i den afsluttende præsentation på forummet. Hun trak mange indsigtsfulde og humoristiske eksempler på problemer frem, som hun er stødt på i forbindelse med at hjælpe svenske forretningsklienter med at komme ind og udvide sig på det kinesiske marked med 437 millioner shoppere på e-handel. Hun præsenterede et "skoleeksempel" med det svenske varemærke Airnum, som hun har hjulpet med at udvikle sig fra et ukendt 'brand' til det bedst sælgende mærke i løbet af et år.

Det er vigtigt at gøre disse muligheder for små og mellemstore virksomheder (SMV'er) velkendte som bedste praksis; for at fremme forståelsen i Sverige af betydningen af BVI, og de muligheder som det åbner for innovative virksomheder i mange lande verden over.

Den nye sammenslutning, BRIX, udspringer af succesen med seminaret om BVI d. 30. maj, arrangeret af Schiller Instituttet sammen med CSBC, ambassadørerne i Kina og Pakistan, såvel som Chargé d'affaires i Sydafrika. Efter succesen med dette seminar, besluttede arrangørerne og nogle af deltagerne, herunder svenske iværksættere, at danne en aktionsgruppe til fremme af BVI i Sverige. Flere rapporter og informationer er på vej.

[Schiller Instituttets ugentlige strategiske webcast med Helga Zepp-LaRouche, 4. oktober, 2018: Hvad kræver det at besejre 'Russiagate'-kuppet og bringe USA og Europa ind i det nye paradigme](#)

I en diskussion den 1. oktober identificerede Helga Zepp-LaRouche den nuværende

krise som en, hvor to modsatrettede dynamikker er sluppet løs, og er i direkte konflikt. Den ene er defineret af det kollapsende finansielle/geopolitiske system i den transatlantiske region, hvor accelerationen af den nedadgående spiral er den faktor, der driver desperate ledere af det forføjlede paradigme til at slippe flere konflikter løs, og derved øge faren for global krigsførelse, herunder atomkrig. Samtidig tager det nye paradigme til i styrke, der er forbundet med de globale økonomiske og diplomatiske initiativer fra Bælte og Vej-Initiativet, og BRICS, et paradigme for fred og udvikling, idet et stigende antal nationer vælger den nye Silkevejs-ånd over det dødbringende forløb af den imperialistiske geopolitik.

Det spørgsmål som alle borgere i vesten stilles overfor er, om USA og Europas nationer vil handle for at bryde med fortiden og dermed sikre succesen med det nye paradigme. Præsident Trumps tale til De Forenede Nationer i sidste uge havde mange af de samme temaer, som han gav udtryk for at vinde valget i 2016, herunder afvisning af krige i Mellemøsten og regimeskifte-politik, nationernes ret til suverænitet og afslutning af den koloniale praksis, der er blevet påtvunget under dække af betegnelsen "frihandel". Men på trods af disse positive temaer, og det mod han har vist i hans igangværende kamp mod de britisk-styrede korrupte embedsmænd fra Bush-Obama-Clinton-netværket af efterretningsfolk, der kører Russiagate mod ham, er de neo-konservative og neo-liberale endnu ikke blevet besejret, og de kan fortsætte med at udøve en betydningsfuld negativ indflydelse på USA's og NATO's politik.

Det er derfor nødvendigt at optrappe kampen for at få ophavsmændene til regimeskifte-kupforsøget imod Trump stillet for retten. Trumps ordre om at frigive hemmeligt stemplede dokumenter relateret til de systematisk ulovlige handlinger af højtstående embedsmænd i justitsministeriet/FBI, i kombination med Kongressens høringer vedrørende mødet (eller møderne) i maj 2017, hvorunder stedfortrædende statsadvokat Rosenstein – ifølge tidligere fungerende direktør for FBI Andrew McCabe – drøftede en plan om at fjerne Trump ved hjælp af "den 25. forfatningsændring", vil give flere beviser, der kan bruges til at lukke ned for kuppet. Det kommende midtvejsvalg skal tages som et udgangspunkt for mobilisering mod kuppet, og for at vise at amerikanerne er klar til at deltage i det nye paradigme.

Hjælp os med at opbygge et publikum til denne torsdags webcast. Hver uge tilbyder Helga et overbevisende billede af de seneste udviklinger, og giver klare marchordrer om, hvordan borgerne kan gribe ind for at knuse kuppet og bringe USA og Europa ind i det nye paradigme. Vi må ikke gå glip af denne mulighed. (HCS)

schillerinstitute.com